

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument na schôdzu

A7-0026/2010

2.3.2010

SPRÁVA

o uplatňovaní európskej bezpečnostnej stratégie a spoločnej bezpečnostnej
a obrannej politiky
(2009/2198(INI))

Výbor pre zahraničné veci

Spravodajca: Arnaud Danjean

PR_INI

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
MENŠINOVÉ STANOVISKO	20
VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE	21

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o uplatňovaní európskej bezpečnostnej stratégie a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky (2009/2198(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na hlavu V Zmluvy o Európskej únii, článok 346 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a protokoly 10 a 11,
- so zreteľom na európsku bezpečnostnú stratégiu (EBS) s názvom *Bezpečná Európa v lepšom svete*, ktorú Európska rada prijala 12. decembra 2003,
- so zreteľom na správu o uplatňovaní EBS s názvom *Zaručiť bezpečnosť v meniacom sa svete*, ktorú Európska rada prijala 12. decembra 2008,
- so zreteľom na správy predsedníctva Rady EÚ o európskej bezpečnostnej a obrannej politike (EBOP) z 9. decembra 2008 a 16. júna 2009,
- so zreteľom na závery EBOP a Vyhlásenie o desiatich rokoch trvania EBOP: výzvy a príležitosti, ktoré Rada prijala 17. novembra 2009,
- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia na túto tému, najmä uznesenie zo 14. apríla 2005 o európskej bezpečnostnej stratégii¹, zo 16. novembra 2006 o uplatňovaní európskej bezpečnostnej stratégie v rámci EBOP², z 5. júna 2008 o uplatňovaní európskej bezpečnostnej stratégie a EBOP³ a z 19. februára 2009 o európskej bezpečnostnej stratégii a EBOP⁴,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 19. februára 2009 o úlohe NATO v bezpečnostnej štruktúre EÚ⁵;
- so zreteľom na svoje uznesenie z 26. novembra 2009 o politickom riešení problému pirátstva pri somálskom pobreží⁶;
- so zreteľom na výmenu listov medzi Európskou úniou a vládami Kene a Seychelskej republiky o prevoze osôb podozrivých z pirátstva a ozbrojených prepadnutí, ktoré zadržala EUNAVFOR v operačnej zóne, do týchto krajín,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 22. októbra 2009 o inštitucionálnych aspektoch zriadenia európskej služby pre vonkajšiu činnosť⁷,

¹ Ú. v. EÚ C 33 E z 9.2.2006, s. 580.

² Ú. v. EÚ C 314 E z 21. 12. 2006, s. 334.

³ Prijaté texty z tohto dátumu, P6_TA(2008)0255.

⁴ Prijaté texty z tohto dátumu, P6_TA(2009)0075.

⁵ Prijaté texty, P6_TA(2009)0076.

⁶ Prijaté texty, P7_TA(2009)0099

⁷ Prijaté texty z tohto dátumu, P6_TA(2009)0057.

- so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
- so zreteľom na správu Výboru pre zahraničné veci (A7-0026/2009),

Európska bezpečnostná stratégia: komplexný prístup

1. pripomína, že v európskej bezpečnostnej stratégii (EBS) a v správe Parlamentu o jej uplatňovaní sa zdôrazňujú najzávažnejšie hrozby a výzvy, ktorým čelí Európska únia:
 - šírenie zbraní hromadného ničenia,
 - terorizmus a organizovaná kriminalita,
 - regionálne konflikty,
 - zlyhanie štátnej moci,
 - námorné pirátstvo,
 - ručné a ľahké zbrane, kazetová munícia a nášľapné míny,
 - energetická bezpečnosť,
 - dôsledky zmeny klímy a prírodných katastrof,
 - kybernetická bezpečnosť,
 - chudoba;
2. zdôrazňuje, že prostredníctvom spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky (SBOP) Únia prijíma kroky na riešenie výziev a hrozieb uvedených v EBS, čím pomáha zlepšovať bezpečnosť európskych občanov ;
3. pripomína svoje odporúčanie o pravidelnom preskúvaní EBS každých päť rokov, ktoré by sa časovo zhodovalo so začiatkom nového volebného obdobia Parlamentu a nasledovalo by po riadnej konzultácii s Európskym parlamentom;
4. zdôrazňuje, že prvoradú zodpovednosť za udržanie mieru a bezpečnosti má Bezpečnostná rada OSN, a opätovne pripomína potrebu zreformovať Organizáciu Spojených národov tak, aby si lepšie dokázala plniť funkcie a poskytovať účinné riešenia celosvetových výziev a hrozieb;
5. uznáva, že je pre Úniu potrebné pokračovať v dosahovaní týchto cieľov posilňovaním jej inštitucionálnych schopností reagovať na tieto zmeny a pomocou mnohostrannej spolupráce v rámci medzinárodných organizácií, najmä OBSE a Africkej únie, a regionálnych organizácií a spolu s nimi, pričom treba dodržiavať Chartu OSN;

6. zdôrazňuje, že Únia potrebuje rozvíjať svoju strategickú autonómiu prostredníctvom silnej a efektívnej zahraničnej, bezpečnostnej a obrannej politiky, aby mohla chrániť mier, posilniť medzinárodnú bezpečnosť, zaručiť bezpečnosť svojich občanov a dotknutých občanov prostredníctvom misií SBOP, prispievať k efektívnej mnohostrannosti s podporou medzinárodného práva a napredovať v otázke dodržiavania ľudských práv a demokratických hodnôt na celom svete v zmysle cieľov uvedených v článku 21 ods. 2 písm. e) ZEÚ, s účelom a so zásadami charty OSN, so zásadami Helsinského záverečného aktu a s cieľmi parížskej charty vrátane tých, ktoré sa týkajú vonkajších hraníc;
7. opätovne vyjadruje svoj súhlas s tým, aby Únia uplatnila komplexný a proaktívny prístup, ktorým bude čeliť hrozbám a výzvam ktorý pozostáva zo synergie rôznych výkonných opatrení, tak civilných, ako aj vojenských, ktoré má Únia a jej členské štáty k dispozícii; predchádzania konfliktom a krízového riadenia, finančnej pomoci a rozvojovej spolupráce, sociálnych a environmentálnych politík, diplomatických nástrojov, nástrojov obchodnej politiky a rozširovania, zdôrazňuje, že táto koordinácia civilno-vojenských prostriedkov poskytuje pri riadení kríz Únii pridanú hodnotu;
8. uznáva, že energetická bezpečnosť má kľúčový význam pre fungovanie členských štátov EÚ, a preto povzbudzuje členské štáty, aby úzko spolupracovali na tomto prvku bezpečnostnej politiky;
9. v tomto kontexte vyzýva členské štáty, aby účinnejším spôsobom koordinovali svoje stratégie a vnútroštátne prostriedky s Úniou, a tým získali väčšiu súdržnosť, efektívnosť, dosah a ohlas v teréne;
10. víta úsilie členských štátov bojovať proti hrozbám v oblasti informačných technológií; naliehavo vyzýva Radu a Komisiu, aby predložili analýzu výziev, ktoré prinášajú informačné technológie, a opatrení zameraných na účinnú a koordinovanú reakciu na tieto hrozby vychádzajúc z osvedčených postupov, ktoré by v budúcnosti vyústili do Európskej bezpečnostnej stratégie pre bezpečnosť informačných technológií;
11. v súvislosti s opatreniami na boj proti terorizmu podporuje prístup vychádzajúci z protiteroristickej stratégie EÚ a stratégie EÚ na boj proti radikalizácii a náboru nových členov teroristických skupín, najmä pokiaľ ide o používanie internetu na účely terorizmu a radikalizácie; navrhuje, aby sa podnietila diskusia o ochrane a presadzovaní ľudských práv s osobitným zameraním na obeť;
12. zdôrazňuje, že „biela kniha“, ktorá umožňuje otvoriť širokú verejnú diskusiu, by na základe lepšieho vymedzenia bezpečnostných a obranných cieľov Únie posilnila ohlas SBOP a spoluprácu v oblasti bezpečnosti a obrany a následne by sa zvýšila účinnosť a konkrétnosť uplatňovania EBS, ako aj plánovanie a uskutočňovanie operácií na riadenie krízy v Únii;

Lisabonská zmluva a štruktúra spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky

13. vyzýva Radu, aby v roku 2010 uskutočnila rozsiahlu diskusiu s Európskym parlamentom a národnými parlamentmi o uplatňovaní nových ustanovení Lisabonskej zmluvy týkajúcich sa SBOP, najmä:

- a) doložky o vzájomnej pomoci v prípade ozbrojeného útoku na území niektorého členského štátu,
 - b) doložky o solidarite v prípade teroristického útoku alebo v prípade prírodnej alebo humanitárnej katastrofy;
 - c) úlohy podpredsedu Komisie/vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, spolu so zriadením európskej služby pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), ktorá komplexne zahŕňa predchádzanie konfliktom, civilné/vojenské štruktúry na riadenie kríz a mierové jednotky,
 - d) rozšírenia úloh, ktoré patria do rámca SBOP,
 - e) neustála štruktúrovaná spolupráca členských štátov, ktoré spĺňajú najprísnejšie kritériá vojenskej spôsobilosti a ktoré prijali prísnejšie záväzky v tejto oblasti s cieľom plniť najnáročnejšie úlohy, ako aj rozšírená spolupráca,
 - f) vytvorenia počiatočného fondu na prípravu operácií,
14. vzhľadom na uvedenie doložky o vzájomnej pomoci, formulovanej v článku 42 ods. 7 Lisabonskej zmluvy, vyzýva krajiny Európskej únie, ktoré sú členmi Západoeurópskej únie (ZEÚ), aby ukončili zmenenú a doplnenú Bruselskú zmluvu z roku 1954 vrátane Parlamentného zhromaždenia ZEÚ;
 15. vyzýva Radu po začlenení doložky o solidarite do novej zmluvy, aby okrem iného na základe Barnierovej správy z roku 2006 opätovne otvorila diskusiu o vytvorení európskych síl pre civilnú ochranu, ktorej úlohou by bolo pomocou lepšej koordinácie prostriedkov členských štátov účinnejšie reagovať v prípade prírodných alebo človekom spôsobených katastrof v rámci Únie a mimo nej; domnieva sa, že vojenská SBOP by mala tiež umožňovať riešenie týchto civilných hrozieb;
 16. vzhľadom na pokrok v oblasti SBOP, ktorý umožňuje Lisabonská zmluva, zdôrazňuje legitímnosť a užitočnosť vytvorenia Rady pre obranu v rámci Rady pre zahraničné veci, ktorá by bola zložená z ministrov obrany pod vedením podpredsedníčky/vysokkej predstaviteľky a ktorá by zohrávala osobitnú úlohu pri upevňovaní spolupráce a harmonizácii a integrácii vojenskej spôsobilosti;
 17. zdôrazňuje, že pri napredovaní a rozvoji SZOP sa musí plne rešpektovať a neoslabovať neutralita a nezúčastnenosť niektorých členských štátov EÚ;
 18. domnieva sa, že podpredsedníčka/vysoká predstaviteľka musí urýchlene konať v prospech posilnenia koherencie rôznych vonkajších politik Únie, a že táto koherencia sa musí odrážať v teréne prostredníctvom osobitných zástupcov/vedúcich delegácií pod jej vedením, ktorí by mali byť nevyhnutnou autoritou pre zainteresované strany a medzinárodné spoločenstvo;
 19. vyjadruje podporu vytvoreniu riaditeľstva pre riadenie kríz a civilno-vojenské plánovanie (Crisis Management and Planning Directorate - CMPD) na riadenie kríz, ktoré by bolo zamerané na plánovanie civilných a vojenských operácií Únie a na podieľaní sa na

rozvoji SBOP na strategickej úrovni, najmä pokiaľ ide o civilné a vojenské kapacity; vyjadruje však poľutovanie nad dlhými prestojmi pri zavádzaní tejto novej štruktúry; vyzýva na užšiu koordináciu v rámci ESVČ medzi CMPD a inými štruktúrami SBOP na jednej strane a krízovou platformou a inými príslušnými útvarmi Komisie na strane druhej, ktoré by mali byť začlenené do ESVČ, aby sa vytvorila koordinovaná kapacita strategického plánovania na vypracovanie komplexného európskeho prístupu;

20. opätovne požaduje, aby sa vytvorilo stále operačné stredisko EÚ, ktoré by viedol podpredseda/vysoký predstaviteľ, a ktorého úlohou by bolo operačné plánovanie a uskutočňovanie vojenských operácií; požaduje, aby toto stredisko bolo pripojené k ESVČ; zdôrazňuje, že súčasný systém siedmich generálnych štábov spôsobuje stratu účinnosti, schopnosti reagovania a vysoké náklady, a že stály partner vo vojenskej oblasti je potrebný na civilno-vojenskú koordináciu v teréne; domnieva sa, že stále operačné stredisko by malo mať vojenskú spôsobilosť na plánovanie a vykonávanie a malo by sa nachádzať na rovnakom mieste ako CPCC, aby sa vytvorila synergia potrebná na účinnú civilno-vojenskú koordináciu; opätovne pripomína, že operačné stredisko EÚ by uľahčilo spoluprácu s NATO bez toho, aby tým utrpela rozhodovacia autonómia oboch organizácií;
21. trvá na tom, že je potrebné, aby sa na základe čo najinkluzívnejších kritérií urýchlene nadviazala stála štruktúrovaná spolupráca, čo by malo umožniť dosiahnuť zvýšenú účasť členských štátov na SBOP;
22. zdôrazňuje, že tieto jednotlivé reformy sú dôležité na plnenie ambícií SBOP, ktorú Európska rada obnovila a schválila v decembri 2008, a na zvýšenie účinnosti a prínosu SBOP v kontexte, keď sa stále zvyšuje dopyt po tomto nástroji;

Vojenské operácie a civilné misie

23. víta dosiahnuté ciele EBOP/SBOP pri príležitosti jej 10. výročia a pripomína, že Únia uskutočňuje civilné a vojenské operácie v rámci SBOP s cieľom čeliť hrozbám ohrozujúcim medzinárodnú bezpečnosť a bezpečnosť Európanov; poznamenáva, že väčšina týchto misií sa týkala civilného krízového riadenia; vyjadruje poctu 70 000 členov personálu, ktorí sa zúčastnili a zúčastňujú na 23 misiách a operáciách EBOP (prebiehajúcich a ukončených); vyjadruje poctu doterajšiemu generálnemu tajomníkovi Rady/vysokému predstaviteľovi pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku pánovi Javierovi Solanovi za úsilie, ktoré vyvinul v prospech rozvoja EBOP; opätovne vyzýva členské štáty, aby stanovili kritériá vysielania misií EBOP a zaoberali sa témou výhrad členských štátov voči nasadeniu svojich síl;

Somálsko – Africký roh

24. víta úspešný prínos námornej operácie Európskej únie v Somálsku (EU NAVFOR Somálsko – operácia Atalanta) k boju proti pirátstvu v Adenskom zálive a pri somálskom pobreží najmä v úsilí zabezpečiť, aby sa humanitárna pomoc dostala ku všetkým ľuďom v núdzi v tejto krajine; zdôrazňuje, že operácia Atalanta sa stala jedným z kľúčových aktérov v boji proti pirátstvu okrem iného prostredníctvom Námorného bezpečnostného strediska (Africký roh), víta rozhodnutie Rady o predĺžení misie o ďalší rok do decembra

2010 a berie na vedomie rozšírenie mandátu tejto operácie, ktorej účelom je reagovať na bezpečnostnú situáciu s priamym vplyvom na EÚ (bezpečnosť občanov, bezpečnosť zásobovania, ochrana zraniteľných plavidiel) a núdzovú situáciu v humanitárnej a operačnej oblasti (sprevádzanie lodí, ktoré si prenajal Svetový potravinový program na prepravu potravín určených somálskemu ľudu a lodí, ktoré prepravujú logistickú podporu vojenskej pozorovateľskej misie Africkej únie v Somálsku (AMISOM)); oceňuje zároveň jej prínos k posilneniu námornej spolupráce v Európe a k ďalšiemu rozvoju námornej dimenzie SBOP; víta tiež účasť krajín, ktoré nie sú členmi EÚ (Nórsko, Chorvátsko a Čierna Hora) na operácii a dobrú spoluprácu s inými námornými ozbrojenými silami prítomnými v regióne, najmä v rámci postupov SHADE (Shared Awareness and Deconfliction); vyjadruje však poľutovanie nad pretrvávajúcimi problémami s trestným stíhaním osôb podozrivých z pirátstva a ozbrojených lupičov zadržaných v oblasti operácie, ktoré znižujú dôveryhodnosť medzinárodného úsilia zameraného proti pirátstvu;

25. zdôrazňuje, že je potrebné odstraňovať príčiny pirátstva, ktoré majú svoj pôvod v nestabilite a chudobe, ktorá panuje v Somálsku, a domnieva sa teda, že Únia by mala podporovať dočasnú federálnu vládu (DFV) prostredníctvom opatrení zameraných na obnovu bezpečnosti, politickej stability a právneho štátu a podporu udržateľného rozvoja, v spolupráci s Africkou úniou a Organizáciou spojených národov a vypracovať spoločnú stratégiu s cieľom začať regionálny mierový proces;
26. požaduje, aby sa v prístupe EÚ k Somálsku zohľadňovala skutočnosť, že len rozsiahly a dlhodobý postup budovania štátu, ktorý presiahne rámec budovania bezpečnostných síl DFV, prispieje udržateľným spôsobom k mieru a bezpečnosti v tejto krajine; vyzýva preto Radu a Komisiu, aby navrhli ambicióznú spoločnú ucelenú stratégiu EÚ pre Somálsko;
27. zdôrazňuje najmä, že je nutné konať tak, aby DFV mohla udržať a rozšíriť svoju kontrolu a pôsobnosť nad somálskym územím; na tento účel víta skutočnosť, že Rada 25. januára 2010 súhlasila so zriadením vojenskej misie SBOP (výcviková misia EUTM Somálsko), ktorá prispieje k výcviku somálskych bezpečnostných síl v Ugande, v úzkej spolupráci s partnermi EÚ vrátane TGF, Ugandy, Africkej únie, OSN a USA, vyzýva vysokú predstaviteľku, aby náležite konzultovala s Európskym parlamentom a informovala ho;
28. zdôrazňuje tiež, že je dôležité zlepšiť spôsobilosť v oblasti námorného dozoru v regióne najmä prostredníctvom odbornej prípravy pobrežných hliadok v krajinách regiónu a vytvorenia siete pobrežných hliadok, a domnieva sa, že Únia sa musí podieľať na tomto úsilí a musí podporiť etický kódex z Džibuti a plán na jeho uplatňovanie, ktorý vypracovala medzinárodná námorná organizácia a ktorý schválili krajiny regiónu (stredisko výmeny informácií v Jemene a výcvikové stredisko posádok lodí v Džibuti);
29. pokiaľ ide o situáciu v Jemene, pripomína svoje uznesenie z 10. februára 2010 a vyzýva Komisiu a Rady, aby spolu s medzinárodnými partnermi vrátane susedov Jemenu pomohli vláde prostredníctvom komplexného prístupu obsahujúceho reformu bezpečnostného sektora, protiteroristické činnosti, ako aj politický dialóg, humanitárnu a hospodársku pomoc a vzdelávanie.

Afganistan a Pakistan

30. pripomína, že je dôležité, aby sa stabilizovala bezpečnostná a politická situácia v Afganistane a Pakistane s cieľom odvrátiť globálne hrozby priamo namierené proti bezpečnosti Európanov (terorizmus, pašovanie drog, šírenie zbraní hromadného ničenia), a preto víta akčný plán Únie pre Afganistan a Pakistan prijatý Radou 27. októbra 2009; zdôrazňuje, že je potrebný komplexný prístup k riešeniu týchto otázok, ktorý užšie prepojí bezpečnosť s rozvojom, so zásadami právneho štátu a s dodržiavaním ľudských práv, ako aj s rodovými aspektmi; vyzýva preto Radu a Komisiu, aby v tomto smere prijali konkrétnejšie kroky, a to aj zvýšením účasti Únie a zabezpečením toho, aby akcie Únie, členských štátov a medzinárodného spoločenstva boli koherentnejšie;
31. domnieva sa, že posilnenie inštitucionálnych a administratívnych kapacít afganského štátu, najmä súdneho systému a zložiek právneho štátu – nielen polície – musí byť prioritou pri uplatňovaní novej európskej stratégie;
32. naliehavo žiada Radu a Komisiu, aby výrazne zvýšila zdroje pre civilné úlohy v Afganistane s cieľom presvedčiť Afgancov, ako aj medzinárodných partnerov o tom, že civilné zameranie je prioritou EÚ; zdôrazňuje, že je dôležité vytvoriť efektívnu a spoľahlivú políciu na vybudovanie právneho štátu a oceňuje prácu EUPOL-u v Afganistane; vyzýva Radu, aby urýchlene odstránila pretrvávajúci problém nedostatku personálu misie EUPOL a aby uľahčila jeho nasadzovanie v provinciách tak, že misii zabezpečí ďalšie ubytovacie kapacity a príslušnú logistickú podporu; vyzýva NATO, aby vo zvýšenej miere spolupracovalo s misiou a aby v rámci Rady medzinárodnej policajnej koordinácie (IPCB) koordinovalo svoju činnosť v policajnej oblasti s EUPOL-om;
33. vyzýva podpredsedníčku/vysokú predstaviteľku, aby sa zúčastnila diskusií o rozsahu pôsobnosti, zameraní, rozsahu a dĺžke trvania civilnej a vojenskej účasti členských štátov v Afganistane;
34. vyjadruje podporu návrhu Rady, aby sa preskúmala možnosť misie pomoci Pakistanu pri reforme bezpečnostného odboru a pri nadobúdaní spôsobilosti v oblasti boja proti terorizmu s cieľom pomôcť tejto krajine vyvinúť protiteroristickú stratégiu, ako aj začatie dialógu o právnom štáte a ľudských právach;

Balkán

35. víta úspešné pôsobenie misie EULEX Kosovo na celom území Kosova a zdôrazňuje, že v prípade všetkých zložiek misie (polícia, súdnictvo, colnica) je dôležité, aby mohli bez prekážok pokračovať v činnosti na celom území Kosova vrátane jeho severnej oblasti;
36. preto víta podpísanie protokolu o policajnej spolupráci medzi EULEX-om Kosovo a Srbskom, a pripomína čisto technickú podstatu tohto protokolu určeného na boj proti organizovanému zločinu;
37. odsudzuje všetky nepriateľské akcie namierené proti EULEX-u Kosovo, ktorého úlohou je podieľať sa spolu s úradmi v Kosove na vytvorení a posilnení právneho štátu v prospech všetkých kosovských komunít;

38. vyzýva Radu, aby zvažila možné využitie vojenskej operácie v rámci SBOP, ktorá nahradí KFOR;
39. pokiaľ ide o Bosnu a Hercegovinu, pripomína, že napriek pretrvávajúcim politickým ťažkostiam je bezpečnostná situácia pokojná a stabilná, a zdôrazňuje prínos vojenskej operácie Únie (EUFOR ALTHEA) v tejto oblasti; vyjadruje podporu rozhodnutiu Rady, že sústredí činnosti policajnej misie Európskej únie (MPUE) na boj proti organizovanej kriminalite a korupcii, a zdôrazňuje, že je potrebný komplexný prístup k sektoru právneho štátu (polícia – súdnictvo – väznice); vyzýva Radu, aby urýchlene prijala rozhodnutie v prospech vojenskej operácie Althea zameranej na odbornú prípravu bosnianských ozbrojených síl; vyjadruje poľutovanie nad tým, že neexistuje vzájomné politické rozhodovanie o budúcnosti medzinárodných jednotiek v Bosne a Hercegovine, čo viedlo k jednostrannému stiahnutiu niektorých členských štátov podieľajúcich sa na ozbrojených silách a čo by mohlo poškodiť dôveryhodnosť a koherenciu európskeho pôsobenia v Bosne a Hercegovine; pripomína Rade, aby podporovala vyhliadky na pristúpenie k EÚ, ako bolo dohodnuté v roku 2003 v Solúne;

Kaukaz

40. pripomína rozhodujúcu úlohu Únie s cieľom vyhnúť sa eskalácii konfliktu medzi Gruzínskom a Ruskom, najmä vďaka rýchlemu vyslaniu pozorovateľskej misie zameranej na kontrolu dodržiavania dohôd z 12. augusta a 8. septembra 2008; vyjadruje poľutovanie nad tým, že Ruská federácia doteraz nesplnila svoje záväzky vyplývajúce z dohôd, ktoré podpísal prezident Medvedev; zdôrazňuje, že pozorovateľská misia EÚ v Gruzínsku po odchode misií OBSE a OSN zohráva ešte významnejšiu úlohu;
41. podporuje predĺženie misie o jeden rok a požaduje posilnenie jej pozorovateľských kapacít vrátane technického vybavenia; ľutuje, že personál misie doposiaľ nemá možnosť dostať sa do separatistických oblastí v Južnom Osetsku a v Abcházsku, pretože mu v tom bránia ruské a miestne sily;

Blízky východ

42. domnieva sa, že Únia musí rozšíriť svoje akcie na palestínskom území; oceňuje prácu, ktorú vykonala policajná misia EUPOL COPPS, a vyzýva Radu, aby zvažila rozšírenie tejto misie a aby navrhla nový spôsob na zachovanie a zefektívnenie pomocnej hraničnej misie na priechode v Rafahu (EUBAM Rafah) a zmiernenie dramatickej humanitárnej krízy v pásme Gazy;
43. pokiaľ ide o misiu EUJUST LEX v Iraku, podporuje postupné začatie činností na irackom území v súlade s bezpečnostnou situáciou v teréne;

Subsaharská Afrika

44. uznáva, že je potrebné, aby sa Únia zapojila do reformy bezpečnostného sektora v niektorých afrických krajinách, ako je Konžská demokratická republika a Guinea-Bissau, a vyzýva Radu, aby svoje akcie založila na komplexnom prístupe k reforme bezpečnostného sektora a pravidelne hodnotila účinnosť a dosah týchto misií;

Haiti

45. zdôrazňuje, že pokiaľ ide o situáciu na Haiti, je dôležité koordinovať európske podporné opatrenia; v tomto kontexte víta kolektívny príspevok EÚ, ktorý tvorí najmenej 300 príslušníkov polície a má dočasne pomôcť posilniť policajnú kapacitu Stabilizačnej misie OSN v Haiti (MINUSTAH), ako aj rozhodnutie Rady o zriadení bunky v Bruseli (EUCO Haiti) na koordináciu príspevkov členských štátov pri plnení potrieb určených OSN, čím sa doplní Monitorovacie a informačné centrum (MIC); ľutuje však nedostatočnú koordináciu medzi členskými štátmi a Európskou úniou v teréne na Haiti; vyzýva vysokú predstaviteľku/podpredsedníčku, aby viedla európske úsilie v tejto oblasti;

Nadobudnuté poznatky

46. zdôrazňuje, že postup spracovávanía informácií získaných z operácií je dôležitý, a vyzýva Radu, aby uvažovala nad mechanizmom, ktorý mu umožní podieľať sa na tomto postupe; želá si najmä, aby bol informovaný o prvej výročnej správe o stanovení a spracovaní získaných poznatkov pre civilné misie; naliehavo vyzýva vysokú predstaviteľku/podpredsedníčku, aby iniciovala dôkladný audit minulých a súčasných misií EBOP/SBOP s cieľom zistiť ich silné a slabé stránky;
47. oceňuje úspešnú premenu operácie Únie v Čade a v Stredoafrickej republike (operácia EUFOR ČAD/Stredoafriická republika) na misiu OSN v Stredoafrickej republike a v Čade (MINURCAT) a v súčasnosti vyjadruje želanie, aby bol informovaný o prebiehajúcom procese spracovávanía získaných poznatkov, najmä pokiaľ ide o to, ako bolo možné predísť existujúcim deficitom a problémom v súvislosti s konkrétnou spoluprácou s Africkou úniou a Organizáciou Spojených národov počas budúcich misií;

Politika cvičení

48. zdôrazňuje, že plánovanie a realizácia cvičení EÚ v oblasti SBOP ako súčasť ambicióznejšej politiky cvičení EÚ vrátane možnosti vykonávania cvičení v reálnych podmienkach (LIVEX) by významne prispeli k efektívnejšej koordinácii schopností členských štátov podporujúcej lepšiu interoperabilitu a výmenu skúseností;

Hľadiská rodovej otázky a ľudských práv

49. zdôrazňuje, že je dôležité systematicky sa zaoberať ľudskými právami a rodovými otázkami v každej fáze operácií SBOP, či už vo fáze plánovania alebo vo fáze vykonávania; žiada, aby sa počas výcviku personálu a aj počas operácií zohľadňovali rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN č. 1325 (2000) a 1889 (2009) o ženách, mieri a bezpečnosti, aby sa na operácie vysielalo viac žien; odporúča, aby sa prehĺbila odborná príprava personálu v otázkach ľudských práv a poznatkoch o občianskej spoločnosti;

Nešírenie zbraní a odzbrojovanie

50. víta rezolúciu BR OSN č. 1887 (2009) a plne podporuje jej výzvy na zastavenie šírenia jadrových zbraní a na zintenzívnenie úsilia o dosiahnutie odzbrojenia pod prísnu a efektívnu medzinárodnou kontrolou; vyzýva členské štáty, aby sformulovali rozhodnú

spoločnú pozíciu na konferenciu o preskúmaní Zmluvy o nešírení jadrových zbraní (NPT) v roku 2010, a pripomína svoje odporúčanie Rade z 24. apríla 2009 o nešírení jadrových zbraní a budúcnosti Zmluvy o nešírení jadrových zbraní¹, pričom zdôrazňuje, že je potrebné naďalej posilňovať tri piliere zmluvy o nešírení, t. j. nešírenie, odzbrojovanie a spoluprácu v oblasti civilného využívania jadrovej energie; ďalej naliehavo požaduje ratifikáciu a nadobudnutie platnosti Zmluvy o všeobecnom zákaze jadrových skúšok;

51. zdôrazňuje, že je dôležité vytvoriť medzinárodný systém bezpečných a zaručených dodávok jadrového paliva (t. j. medzinárodný systém palivovej banky pod kontrolou Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu - MAAE) a mechanizmy na lepšie presadzovanie takzvanej doložky o ZHN, ktorá je súčasťou dohôd o spolupráci EÚ s tretími krajinami;
52. víta vyhlásenia a vyhlásené ciele novej administratívy USA, ktorá sa zaviazala k pokroku v oblasti jadrového odzbrojovania, a požaduje úzku spoluprácu EÚ s USA pri podporovaní nešírenia jadrových zbraní; zároveň víta záväzok Ruskej federácie a USA pokračovať v rokovaníach s cieľom uzavrieť novú komplexnú právne záväznú dohodu nahrádzajúcu Zmluvu o znížení a obmedzení strategických útočných zbraní (START I), ktorej platnosť sa skončila v decembri 2009; v tejto súvislosti očakáva, že sa v čo najkratšom čase dosiahnu konkrétne výsledky;
53. opätovne potvrdzuje svoje obavy, pokiaľ ide o situáciu v Iráne a Severnej Kórei, pripomína záväzok, ktorý prijala Únia, využívať všetky nástroje, ktoré má k dispozícii, na predchádzanie, odrádzanie, zastavenie a v prípade možnosti odstránenie programov na šírenie, ktoré vyvolávajú obavy na celom svete; pripomína však, že odzbrojovanie, ku ktorému sa zaviazali niektoré štáty, nie je priamo spojené s vôľou iných štátov zastaviť svoje programy šírenia alebo v nich pokračovať, čo musí viesť k politike pevného postoja voči štátom alebo organizáciám pripraveným podieľať sa alebo podieľajúcich sa na procese šírenia zbraní hromadného ničenia; zdôrazňuje, že je dôležité, aby všetky členské štáty konali zodpovedajúcim spôsobom v súlade s prístupom Únie k tejto otázke;
54. poukazuje na to, že v súvislosti s konvenčným odzbrojovaním by sa mala osobitná pozornosť venovať napredovaniu diskusií o medzinárodnej dohode upravujúcej obchodovanie so zbraňami;
55. zdôrazňuje svoju plnú podporu širšieho odzbrojenia a úplného zákazu zbraní, ako sú napríklad chemické a biologické zbrane, protipechotné míny, kazetová munícia a munícia s obsahom ochudobneného uránu, ktoré spôsobujú civilistom veľké utrpenie; naliehavo preto žiada, aby sa zintenzívnili mnohostranné snahy zabezpečiť plné vykonávanie Dohovoru o chemických zbraniach, Dohovoru o biologických a toxických zbraniach, Dohovoru o kazetovej munícii a Dohovoru o protipechotných mínach a aby sa ďalej rozvíjal medzinárodný režim proti šíreniu zbraní hromadného ničenia; v tejto súvislosti víta záväzky, ktoré prevzali všetky členské štáty EÚ prijatím spoločnej pozície EÚ k vývozu zbraní, ako aj ustanovenia článku 28B ods. 1 Lisabonskej zmluvy, ktoré poveruje EÚ spoločnými operáciami odzbrojovania;

¹ Prijaté texty, P6_TA(2009)0333.

Vývoj kapacít

56. pripomína, že na uspokojenie rastúcich operačných požiadaviek a na profesionalizáciu riadenia kríz musí Únia rozvíjať svoje civilné a vojenské kapacity; preto vyzýva Radu, aby vymedzila nový hlavný cieľ, ktorý by mohol mať civilno-vojenský charakter a mal by sa zameriavať najmä na účinné budovanie kapacít;
57. zdôrazňuje, že v zložitom hospodárskom kontexte je opodstatnené vyvážiť a usilovať sa o synergiu medzi civilnými a vojenskými kapacitami a určiť oblasti, v ktorých členské štáty môžu spoločne používať svoje kapacity, čo je kľúčové pri prekonávaní kombinovaných následkov rastúcich nákladov na vojenský materiál a existujúcich obmedzení obranných výdavkov, s využitím príležitosti, ktorú poskytuje zriadenie ESVČ, ktorá by mala mať jedno oddelenie dohliadajúce nad vývojom civilných a vojenských kapacít;
58. opätovne vyjadruje svoju podporu ambicióznym cieľom na posilnenie civilných a vojenských kapacít, ktoré Európska rada formulovala v decembri 2008; vyzýva Radu, aby napriek súčasnej hospodárskej kríze napredovala pri uskutočňovaní projektov navrhnutých v tomto rámci; vyzýva Radu, aby Parlament pravidelne informovala o úsilí, ktoré vyvíjajú členské štáty, na splnenie týchto cieľov;
59. zdôrazňuje, že boli zistené mnohé prekážky, ktoré bránia rýchlemu vysielaniu misií; vyzýva členské štáty, aby mobilizovali svoje ministerstvá spravodlivosti a vnútra, aby prijali svoju zodpovednosť v tejto oblasti; preto podporuje úsilie Rady zamerané na uľahčenie poskytovania a vysielania kvalifikovaného náležite vycvičeného a rodovo vyváženého civilného personálu (prostredníctvom prijatia vnútroštátnych stratégií a spoločných noriem, zlepšenia procesu vytvárania zásahových síl a odbornej prípravy pred nasadením, revízie konceptu civilných zásahových oddielov – CRT), ako aj rýchle poskytovanie zariadení pre nové civilné misie (prostredníctvom rámcových zmlúv a projektu stáleho skladu pre zariadenia); víta preto rozhodnutie zriadiť dočasný sklad pre zariadenia v rámci policajnej misie Únie v Bosne a Hercegovine;
60. vyzýva vysokú predstaviteľku/podpredsedníčku Komisie, Radu a členské štáty, aby zabezpečili, že misie SBOP budú mať dostatočné odborné znalosti v oblastiach ako spravodlivosť, civilná správa, clo a mediácia;
61. zdôrazňuje, že je potrebné, aby civilné misie boli vybavené integrovanými komunikačnými nástrojmi, ktoré sú bezpečné a kompatibilné s vojenskými systémami komunikácie;
62. vyzýva Radu, aby pre ESVČ vytvorila stálu štruktúru sústredujúcu spoločné podporné funkcie pre civilné misie a vojenské operácie (postupy prijímania do zamestnania a zadávania zákaziek), aby sa misie a operácie mohli sústrediť na svoju prvotnú úlohu;
63. trvá na tom, že je potrebná úzka koordinácia medzi civilnými misiami SBOP a ostatnými nástrojmi Únie s cieľom racionálne využívať zdroje; vyzýva vysokú predstaviteľku/podpredsedníčku na koordináciu s Komisiou, aby akcie, ktoré uskutočňuje v rovnakých oblastiach, plánovala spoločne s ESVČ; požaduje, aby sa uskutočňovala nepretržitá výmena informácií medzi civilnými misiami SBOP a aktérmi poverenými

policajnou a súdnou spoluprácou v rámci Európy, najmä Europolom, predovšetkým pokiaľ ide o boj proti organizovanému zločinu;

64. upozorňuje na to, že bojové zoskupenia, aj napriek vysokým nákladom, ktoré predstavujú, neboli doteraz využité z politických dôvodov, ale tiež preto, že podmienky ich využitia sú veľmi prísne; podporuje efektívnejšie a pružnejšie využívanie bojových zoskupení, aby mohli byť použité ako rezervné sily alebo ako čiastočná náhrada v prípade, že dôjde k neuspokojivému procesu vytvárania ozbrojených síl, pričom treba zohľadniť želania krajín, ktoré spoločne tvoria príslušné zoskupenia; požaduje predĺženie dočasnej dohody, ktorá má pokrývať výdavky spojené so strategickým nasadením bojových zoskupení, a tiež zvýšenie spoločných nákladov na využívanie týchto bojových zoskupení; vyzýva Radu, aby ich nasadila v rámci vojenských cvičení v reálnych podmienkach; oceňuje prácu vykonanú na podnet švédskeho predsedníctva týkajúcu sa rámca využitia a pružnosti využitia bojových zoskupení a na tomto základe vyzýva členské štáty, aby uplatnili prijaté odporúčania;
65. oceňuje pokrok, ktorý sa dosiahol v oblasti vojenských a civilných kapacít, a požaduje, aby sa urýchlene napredovalo v týchto oblastiach:
 - projekty, ktoré umožňujú rýchlejšie rozmiestňovať misie EBOP a ozbrojených síl EÚ, t. j.:
 - vytvorenie európskej flotily leteckej dopravy a projekt správy, ktorý počas Rady pre všeobecné záležitosti a vonkajšie veci v zložení ministrov obrany 17. novembra 2009 prijalo 14 členských štátov, zostavenie európskeho velenia leteckej dopravy v Eindhovene a vytvorenie viacnárodnej jednotky lietadiel A400M, pričom vyjadruje poľutovanie nad veľkým meškaním dodávky a vyzýva príslušné členské štáty a EADS, aby dovedli projekt A400M k úspešnému koncu a viacnárodná jednotka tak mohla byť urýchlene zriadená; zdôrazňuje význam využívania vojenských dopravných kapacít v operáciách civilnej ochrany a riadenia kríz;
 - modernizácia helikoptér a výcvik posádok, ako aj projekt budúcej ťažkej dopravnej helikoptéry;
 - projekty zamerané na poskytovanie lepších spravodajských informácií vojenským jednotkám nasadených Európskou úniou:
 - nová generácia pozorovacích satelitov (program MUSIS),
 - dohody medzi niektorými členskými štátmi a Satelitným strediskom Európskej únie (EU Satellite Centre, EUSC), ktorých úlohou je uľahčiť prístup tohto satelitného strediska k vládnym snímkam (Hélios II, Cosmo-Skymed a SAR-Lupe),
 - práca Európskej obrannej agentúry (EDA) zameraná na vymedzenie vojenských potrieb v oblasti sledovania vesmírneho priestoru,
 - projekt globálneho monitorovania životného prostredia a bezpečnosti (GMES), pričom však ľutuje, že dostatočne nezohľadňuje osobitné potreby v oblasti bezpečnosti a obrany, najmä pokiaľ ide o kvalitu obrazu;

- projekty zamerané na posilnenie námorných rozmerov Únie prostredníctvom využívania vojenských prostriedkov SBOP;
 - vytvorenie systému námorného monitorovania podľa baltského modelu (SUBCAS) s cieľom zvýšiť bezpečnosť námornej dopravy, kontrolovať nezákonné príst'ahovalectvo a obchodovanie s ľuďmi a bojovať proti znečisťovaniu morí;
 - plánovanie integrácie námorného monitorovania stanovenej na rok 2010; domnieva sa, že nedostatok spolupráce medzi jednotlivými európskymi aktérmi by v žiadnom prípade nemal byť prekážkou na uskutočnenie týchto projektov;
66. oceňuje rozhodujúcu úlohu, ktorú EDA zohráva pri rozvoji svojich kritických obranných kapacít, najmä vďaka vypracovávaniu spoločných programov; vyzýva členské štáty, aby v súlade s novou zmluvou viac využívali potenciál EDA, aby jej rozpočet bol vo výške, ktorá zodpovedá výsledkom, ktoré sa od nej očakávajú, a aby uľahčili jej plánovanie prijatím trojročného finančného rámca a pracovného programu; vyzýva členské štáty, aby urýchlene ukončili vypracovanie administratívnej dohody medzi EDA a Spoločnou organizáciou pre spoluprácu v oblasti vyzbrojovania (OCCAR), ako aj dohody o bezpečnosti medzi Úniou a OCCAR, tak aby ich spolupráca v oblasti vyzbrojovania bola účinná;
67. podporuje vytvorenie priemyselnej a technologickej základne pre konkurencieschopnú európsku obranu a pre otvorený a transparentný európsky trh s obrannými zariadeniami; z tohto dôvodu vyzýva členské štáty, aby pokračovali v úsilí v oblasti výskumu a vývoja, aby dodržiavali záväzok odvádzať 2 % z výdavkov na obranu do tejto oblasti a harmonicky transponovali smernice z obranného balíka;
68. vyzýva európske národné agentúry na verejné obstarávanie obranných zariadení, aby s pomocou EDA podnikli konkrétne kroky na realizovanie väčšieho objemu nákupov európskych výrobkov, najmä prostredníctvom podpísania dobrovoľného kódexu správania, ktorý by zaviedol zásadu uprednostňovania európskych výrobkov v niektorých oblastiach obranných zariadení, kde je dôležité, aby si Európa zachovala strategickú autonómiu a operačnú suverenitu a udržala popredné miesto v priemyselnej a technologickej oblasti;
69. v plnej miere podporuje vytvorenie synergií medzi civilnými a vojenskými kapacitami; dúfa, že CMPD a EDA rýchlo vymedzia svoje vzájomne sa dopĺňajúce sa úlohy: pod dohľadom vysokej predstaviteľky/podpredsedníčky by CMPD v rámci ESVČ malo zohrávať strategickú rolu pri podnecovaní a koordinácii prác, najmä v oblasti vymedzovania spoločných potrieb, a EDA musí zohrávať operačnú rolu pri rozvíjaní duálnych technológií a civilno-vojenských kapacít; domnieva sa, že synergia sa môže získať najmä na základe časti „bezpečnosť“ rámcového programu pre výskum a vývoj;
70. oceňuje pokrok v súvislosti so zriadením skupiny civilno-vojenských odborníkov, ktorých by bolo možné rozmiestniť v kontexte reformy bezpečnostného odvetvia, ktorý bol dosiahnutý počas švédskeho predsedníctva, ale zároveň ľutuje meškanie uplatňovania tohto opatrenia navrhnutého na jeseň 2008 a vyjadruje želanie, aby sa už teraz urýchlene vytvorila dotknutá skupina;

71. v záujme zjednodušenia vzájomnej spolupráce európskeho personálu podporuje iniciatívy v oblasti odbornej prípravy vrátane týchto:
- organizovanie výmen mladých európskych dôstojníkov podľa vzoru programu Erasmus;
 - zvýšenie kapacity na odbornú prípravu na úrovni Únie; osobitne zdôrazňuje, že v súlade s rozhodnutím Rady z decembra 2008 je potrebné čo najskôr zriadiť Európsku akadémiu bezpečnosti a obrany v jej novej forme;
 - úsilie o zvýšenie inštitucionálnej kapacity na odbornú prípravu na úrovni EÚ; zdôrazňuje predovšetkým potrebu zriadiť novú Európsku akadémiu pre vonkajšiu činnosť, ktorá by úradníkom Únie a členských štátov, ktorí majú vykonávať funkcie v oblasti vonkajších vzťahov, ako aj personálu misií v rámci SBOP, poskytovala odborné vzdelávanie založené na jednotne harmonizovaných študijných osnovách, komplexné spoločné odborné vzdelávanie všetkých úradníkov a náležité odborné vzdelávanie v oblasti konzulárnych a vyslaneckých postupov, diplomacie, urovnávania konfliktov a medzinárodných vzťahov spolu so znalosťami histórie a spôsobu fungovania Európskej únie, a to v úzkej spolupráci s príslušnými orgánmi členských štátov a za účasti jestvujúcich štruktúr odborného vzdelávania, ako je Európska akadémia bezpečnosti a obrany;
72. domnieva sa, že na zlepšenie odbornej prípravy nasadeného personálu a na zabezpečenie optimálneho využívania zdrojov odbornej prípravy je potrebné, aby sa vytvorilo systematickejšie prepojenie medzi personálom, ktorý sa zúčastňuje na odbornej príprave a personálom, ktorý je nasadený v misiách; žiada Radu, aby vypracovala spoločný európsky štatút pre personál vysielaný na operácie, upravujúci normy odbornej prípravy, pravidlá účasti a nasadenia rozsah voľnosti operačných postupov, práv a povinností, ako aj kvalitatívnej úrovne vybavenia, zdravotníckej starostlivosti a opatrení sociálneho zabezpečenia v prípade smrti, zranenia alebo neschopnosti;
73. víta podpis zmluvy 26. februára 2009 v Štrasburgu, ktorá udelila právnu subjektivitu Európskemu armádnemu zboru (Eurocorps); požaduje, aby v prípade potreby Únia využila túto viacnárodnú silu;

Financovanie SBOP

74. pripomína, že Lisabonská zmluva nemení zásadným spôsobom financovanie misií a operácií uskutočňovaných v rámci SBOP, t. j.:
- civilné misie sú financované z rozpočtu Únie;
 - vojenské operácie sú financované prostredníctvom mechanizmu ATHENA, pokiaľ ide o spoločné výdavky;
75. pripomína ustanovenie Lisabonskej zmluvy o počiatočnom fonde, ktorý má k dispozícii podpredseda/vysoký predstaviteľ a z ktorého sa majú financovať prípravné činnosti misií SBOP, ktoré by z rôznych príčin neboli financované z rozpočtu Únie; zdôrazňuje pridanú hodnotu tohto fondu, ktorý by mal umožniť zvýšiť spôsobilosť podpredsedu/vysokého

predstaviteľ a účinne a rýchle pripravovať činnosti SBOP; preto vyzýva členské štáty, aby urýchlene začali pracovať na implementácii;

76. vyzýva členské štáty, aby urýchlene rozšírili zoznam spoločných nákladov financovaných prostredníctvom mechanizmu ATHENA s cieľom zvýšiť solidaritu medzi štátmi a podnietiť ich početnejšiu účasť na vojenských operáciách Únie;
77. navrhuje, aby sa v rámci revízie rozpočtových pravidiel zmiernila prísnosť pravidiel a postupov uplatňovaných pri riadení kríz, pretože je to oblasť, ktorá musí spĺňať osobitné požiadavky (o. i. rýchlosť nasadenia, bezpečnostné hľadisko);
78. pripomína kľúčový význam finančných nástrojov spravovaných Komisiou počas riadenia kríz, najmä nástroja stability a Európskeho rozvojového fondu (vrátane mierového nástroja pre Afriku); zdôrazňuje, že je dôležité koordinovať rôzne nástroje;

Partnerstvá

EÚ/NATO

79. pripomína, že je dôležité upevniť strategické partnerstvo medzi Úniou a NATO a zabezpečiť konštruktívnu spoluprácu oboch organizácií; odporúča vyhýbať sa nekonštruktívnemu blokovaniu a požaduje revíziu súčasných dohôd o operačnej spolupráci EÚ a NATO (dohoda Berlín plus), a vývoj nového funkčného rámca, ktorý uľahčí širšiu spoluprácu, keď obe organizácie pôsobia v rovnakom mieste operácie;
80. ľutuje, že doteraz neboli podpísané technické dohody medzi operáciami NATO a Únie v Afganistane a v Kosove; vyzýva Radu a členské štáty, aby sa o to zasadili uplatnením svojho politického vplyvu v príslušných grémiách EÚ a NATO;
81. zdôrazňuje dobrú spoluprácu medzi obidvomi organizáciami v boji proti pirátstvu (operácia Atalanta a operácia NATO Ocean Shield);
82. oceňuje vôľu generálneho tajomníka NATO zapojiť Úniu vrátane Európskeho parlamentu do diskusií o revízii strategickej koncepcie tejto organizácie; očakáva, že prejavená vôľa čoskoro vyústí do konkrétnych iniciatív;
83. oceňuje spoluprácu medzi NATO a Úniou v oblasti vojenských kapacít, akou je práca na zlepšení operačnej kapacity helikoptér;

EÚ/OSN

84. pripomína, že úzka spolupráca medzi Úniou a OSN je potrebná pri riadení kríz, najmä na miestach operácií, na ktorých sú obidve organizácie prítomné a/alebo sa tam striedajú; vyzýva, aby sa táto spolupráca posilnila najmä v oblasti plánovania ešte pred vznikom kríz;

EÚ/Africká únia

85. zdôrazňuje, že v súlade so záväzkami prijatými v rámci mierového a bezpečnostného partnerstva obsiahnutého v stratégii EÚ – Afrika je dôležitá dobrá spolupráca medzi

Európskou úniou a Africkou úniou; domnieva sa, že Európska únia by mala v čo najširšej miere podporiť Africkú úniu najmä na miestach operácií, ako je Somálsko, kde je Africká únia jedinou organizáciou prítomnou na mieste, a vyzýva Africkú úniu, aby pokračovala v úsilí o rozvoj kapacít krízovej reakcie Afriky a zabezpečila účinnejšie využívanie pomoci od medzinárodných partnerov; vyzýva Európsku komisiu a členské štáty, aby osobitnú pozornosť venovali problematike nekontrolovaného šírenia malých a ľahkých zbraní najmä v Afrike a aby v tejto súvislosti všetky členské štáty kládli dôraz na dodržiavanie existujúcich pravidiel pre zbrane v krízových oblastiach;

EÚ/USA

86. vyzýva Radu, aby rozvíjala vzťahy medzi Spojenými štátmi a Úniou v oblasti budovania mieru a riadenia kríz vrátane vojenských otázok a prírodných katastrof, keďže táto spolupráca je veľmi dôležitá pri misiách zameraných na boj proti pirátstvu v Somálsku, pri posilňovaní afrických kapacít na zachovanie mieru, ale tiež pri operáciách v Kosove a Afganistane; osobitne oceňuje účasť Spojených štátov na misii EULEX Kosovo pod európskym vedením;
87. domnieva sa, že nová verzia protiraketového štítu, ktorú pripravuje americká administratíva, sa musí podrobne preskúmať a overiť, a v prípade, ak sa takýto systém bude vyvíjať, mal by sa vziať do úvahy spoločný európsky prístup na ochranu Európy proti balistickým hrozbám, v dialógu s Ruskom a za podpory účasti európskeho obranného priemyslu na vybudovaní tohto štítu;

Účasť tretích krajín na EBOP

88. pripomína, že doteraz 24 krajín z piatich kontinentov sa zúčastnilo na 16 civilných a vojenských operáciách Únie; zdôrazňuje, že účasť tretích štátov na operáciách predstavuje dôležitý politický a zároveň operačný prínos pre operácie Únie; domnieva sa, že Únia musí pokračovať v tejto ceste a preskúmať možnosti lepšieho zapojenia tretích krajín bez toho, aby poškodila svoju autonómiu pri rozhodovaní;

Parlamentné výsady

89. oceňuje zvýšenú účasť Rady na práci Európskeho parlamentu v oblasti bezpečnosti a obrany, najmä na pôde príslušného podvýboru; oceňuje začlenenie oddielu o vzťahoch s Parlamentom do posledných záverov Rady o EBOP; nabáda podpredsedu/vysokého predstaviteľa, aby v rámci Lisabonskej zmluvy pokračoval v tejto ceste s cieľom poskytnúť SBOP silnú demokratickú legitimitu;
90. pripomína, že Európsky parlament je jedinou nadnárodnou inštitúciou, ktorá môže legitímne vykonávať demokratické monitorovanie bezpečnostnej a obrannej politiky Únie, a že táto úloha bola posilnená, keď Lisabonská zmluva nadobudla platnosť; v tomto kontexte sa domnieva, že Parlamentné zhromaždenie Západoeurópskej únie (ZEÚ) – ktorá vznikla na základe zmenenej a doplnenej Bruselskej zmluvy, ktorú nepodpísali všetky členské štáty Európskej únie – nie je ani dostatočne politicky pripravené, ani nemá právomoc parlamentnou cestou monitorovať SBOP;

91. preto vyzýva Európsky parlament a národné parlamenty, aby vzhľadom na možnosti, ktoré poskytuje Lisabonská zmluva, naplno využili protokol č. 1 tejto zmluvy na rozšírenie spolupráce v oblasti SZBP a SBOP prostredníctvom rozvoja užších a štruktúrovanejších pracovných vzťahov o otázkach bezpečnosti a obrany medzi svojimi príslušnými výbormi; zdôrazňuje, že táto rozšírená spolupráca medzi Európskym parlamentom a národnými parlamentmi nahradí výsady, ktoré si Parlamentné zhromaždenie ZEÚ neopodstatnene privlastnilo; zdôrazňuje, že je tiež potrebné prispôsobiť svoju vlastnú štruktúru na lepšie monitorovanie SBOP; naliehavo žiada Radu a vysokú predstaviteľku/podpredsedníčku, aby našli spôsoby, ako od počiatočných fáz zapojiť EP a jeho príslušný výbor do vypracovávania koncepcií civilného krízového riadenia a operačných plánov;
92. vyzýva Radu, aby ho vopred informovala o pripravovaných misiách a operáciách, ako aj o ich priebehu; navrhuje Rade, aby v záujme transparentnosti pravidelne informovala Parlament o využívaní mechanizmu ATHENA a počiatočného fondu, ako už postupuje pri využívaní rozpočtových prostriedkov EBOP v prípade civilných misií; zastáva názor, že v záujme jasnosti rozpočtu by sa mali najprv vykázat' všetky nevojenské náklady v rozpočte EÚ a následne by sa po nevyhnutnej zmene a doplnení zmluvy mali v rozpočte EÚ odhadnúť aj vojenské náklady;
93. požaduje revíziu inštitucionálnych dohôd z roku 2002 medzi Európskym parlamentom a Radou o prístupe Európskeho parlamentu k citlivým informáciám Rady v oblasti EBOP a SBOP, aby zodpovední poslanci vrátane predsedov podvýborov pre bezpečnosť a obranu a pre ľudské práva mali informácie potrebné na to, aby mohli kompetentne vykonávať svoje právomoci;
-
- ◦
94. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii, parlamentom členských štátov, Parlamentnému zhromaždeniu NATO, ako aj generálnemu tajomníkovi OSN a NATO.

MENŠINOVÉ STANOVISKO

k správe o uplatňovaní európskej bezpečnostnej stratégie a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky
(2009/2198(INI))

Výbor pre zahraničné veci, spravodajca: Arnaud Danjean

Menšinové stanovisko, ktoré predložili poslanci GUE/NGL Sabine Lösing, Willy Meyer, Takis Hadjigeorgiou

Správa podporuje rozvoj EBOP, rozširuje militarizáciu EÚ a jej intervenčnú povahu; neobsahuje prístupy civilného mierového riešenia konfliktov a sústreďí sa namiesto toho na obranu EÚ a militarizáciu.

Namietame proti tejto správe, pretože:

- odkazuje na Lisabonskú zmluvu a jej vykonávanie, ktorá posilňuje vývoj smerom k centralizácii moci, nad rámec parlamentných kontrolných mechanizmov a smeruje EÚ ku vojenskému globálnemu aktérovi, o. i. EDA, ESVČ, zriadenie fondu na prípravu vojenských operácií – t. j. de facto vlastný vojenský rozpočet EÚ;
- podporuje zriadenie riaditeľstva pre riadenie kríz a civilno-vojenské plánovanie, ktoré zlučuje civilné a vojenské schopnosti a kapacity a zastáva sa úmyselného miešania/zahmlievania civilných a vojenských kapacít; priradzuje policajné misie k civilným misiám; zlučuje policajné a vojenské misie;
- ľutuje, že bojové zoskupenia neboli doteraz využité, podporuje ich flexibilnejšie využívanie;
- výslovne uvádza Irán a Severnú Kóreu, pričom Únia sa zaviazala použiť všetky dostupné prostriedky na zabránenie, odrádzanie a zastavenie programov šírenia jadrových zbraní;
- obhajuje trvalé štruktúry spolupráce EÚ – NATO;

požadujeme:

- všetky činnosti v súlade s chartou OSN a medzinárodným právom;
- civilnú EÚ, prísne oddelenie civilných a vojenských operácií;
- presmerovanie vojenských výdavkov na civilné účely;
- prísne oddelenie EÚ od NATO;

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	23.2.2010
Výsledok záverečného hlasovania	+ : 48 - : 6 0 : 6
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Ernst Strasser, Charles Tannock, Zoran Thaler, Inese Vaidere, Johannes Cornelis van Baalen, Kristian Vigenin, Graham Watson
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Laima Liucija Andrikiienė, Charalampos Angourakis, Elena Băsescu, Malika Benarab-Attou, Carlo Casini, Andrew Duff, Lorenzo Fontana, Roberto Gualtieri, Georgios Koumoutsakos, Barbara Lochbihler, Corneliu Vadim Tudor, Luis Yáñez-Barnuevo García
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Bas Eickhout